

آیات ایستادگی - قسمت ۱۸ (هشدارهای الهی - ۳)

حجت الاسلام والمسلمین عبدالله حاجی صادقی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ.»

ما در حال بیان هشدارهای هدایت‌گرایانه خداوند به امت مجاهد، مبارز و برگزیده‌ای هستیم که در راه خدا تلاش می‌کنند. به نظرم بیشترین خطاب قرآن امروز به شما مردم است؛ هم به فرزندان رزمنده و نیروهای مسلح شما در میدان‌های جنگ نظامی با دشمنان، و هم به شما مجاهدان و رزمندگان در میدان جنگ خیابان‌ها و عرصه‌های مقابله با دشمن. همه شما (مردم عزیز) مخاطب این هشدارها هستید.

پیش از این به دو هشدار اشاره کردیم:

۱. سستی و تردید به خود راه ندهید و محکم بایستید.

۲. مراقب باشید گرفتار آفت‌های پیروزی نشوید؛ غرور شما را نگیرد و تنها به توان خودتان تکیه نکنید.

در ادامه به بررسی هشدارهای بعدی می‌پردازیم:

سومین هشدار الهی: پیوند ثبات قدم و ذکر خدا در میدان

سومین نکته‌ای که قرآن می‌فرماید این است که در میدان جنگ، دو بال را باید با هم تقویت کنیم: ثبات قدم و یاد خدا.

خداوند می‌فرماید: «فَأَثْبِتُوا وَادْكُرُوا اللَّهَ» (در برابر دشمن پابرجا باشید و خدا را فراوان یاد کنید). این یعنی هر دو عامل را همواره مورد توجه قرار دهید.

من در این برنامه‌ها و اجتماعات شبانه چیز بسیار زیبایی دیده‌ام؛ اینکه در کنار شعارهای تبری، فریاد بر سر دشمن، اعلام ثبات قدم و اینکه با صراحت به دشمن می‌گویید «ما هستیم و میدان را ترک نمی‌کنیم»، استغاثه به امام زمان (عج)، توسل و دعا هم وجود دارد. این دقیقاً همان دستور خداست که وقتی وارد میدان می‌شوید، در کنار ثبات قدم، یاد و ذکر خدا را روزبه‌روز بیشتر کنید.

یادتان نرود که دعا و ذکر در میدان جنگ بسیار به اجابت نزدیک‌تر و کارآمدتر است و ما همواره این را تجربه کرده‌ایم. تعبیر قرآن این است که: «قُلْ مَا يَعْزُبُ عَنْكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ» (بگو اگر دعای شما نباشد، پروردگارم هیچ اعتنایی به شما نمی‌کند). بهترین زمان برای استجابت دعا همان لحظات سختی است که در میدان حضور دارید. یک شب در هوای بسیار نامساعدی دیدم که با وجود طوفان و باران و سرمای سخت، احدی از میدان خارج نمی‌شد؛ همان‌جا باید دست‌نیز به درگاه خدا بلند کرد و گفت:

«رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ»

(پروردگارا! بر ما شکیبایی فرو ریز و گام‌هایمان را استوار ساز و ما را بر گروه کافران پیروز گردان).

چهارمین هشدار الهی: ممنوعیت عقب‌نشینی و پشت کردن به دشمن

هشدار چهارم قرآن بسیار قابل توجه است. می‌فرماید هرگز در میدان مبارزه به دشمن پشت نکنید و اهل عقب‌نشینی نباشید؛ مگر اینکه این کار صرفاً یک تغییر تاکتیک جنگی باشد.

بدانید که در میدان جنگ، هرگونه پشت کردن به دشمن به معنای میدان دادن به اوست. تعبیر قرآن صریح است:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأُدْبَارَ» (الأنفال، ۱۵)

(ای کسانی که ایمان آورده‌اید! هنگامی که با انبوه کافران در میدان نبرد روبه‌رو شدید، به آن‌ها پشت نکنید).

پنجمین هشدار الهی: فریب لبخند و نیرنگ دشمن را نخورید

هشدار پنجمی که قرآن بیان می‌کند بسیار مهم است و جای صحبت مفصلی دارد. قرآن می‌فرماید فریب نیرنگ دشمن را نخورید. دشمن گاهی با لبخند، گاهی با روایت‌سازی غلط و گاهی با بیان خبری به شکلی که شما را خوشحال کند، وارد می‌شود؛ اما بعد دروغ بودنش را آشکار می‌کند تا اعتبار منابع و اطلاعات شما را از بین ببرد.

خداوند تأکید می‌کند که همواره به دشمن بدبین باشید و لبخند او را نشانه همراهی و دوستی نبینید.

قرآن در سوره عجیب «ممتحنه»، از کسانی که مسیر دوستی با دشمنان را پیش می‌گیرند انتقاد می‌کند و می‌فرماید:

«تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُؤَدَّةِ» (شما پنهانی با آن‌ها رابطه دوستی برقرار می‌کنید).

سپس یک هشدار بزرگ و تکان دهنده می دهد، به ویژه برای کسانی که شاید امروز دل در گرو دوستی با دشمن داشته باشند یا تصور کنند با نرمش نشان دادن، دشمن با آن‌ها همراهی می کند:

«إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ» (الممتحنة، ۲)

(اگر بر شما دست یابند، دشمن شما خواهند بود و دست‌ها و زبان‌هایشان را به بدی به سوی شما می گشایند و دوست دارند که شما کافر شوید).

تعبیر بسیار لطیف و دقیقی است؛ خداوند می گوید چرا فریب لبخندشان را می خورید؟ اگر این‌ها فرصت پیدا کنند، نه تنها دشمنی می کنند و به شما رحم نمی کنند، بلکه با دست و زبان‌شان با شما بدرفتاری خواهند کرد. حتی به کسانی که به آن‌ها لبخند زده‌اند و ارتباط برقرار کرده‌اند نیز رحم نمی کنند.

به سرنوشت رهبران بعضی کشورها نگاه کنید؛ پس از سال‌ها نوکری برای مستکبران، چه مزدی گرفتند؟ ادبیات دشمن حتی با نوکران خودش هم پر از تحقیر است (هم در عمل و هم در زبان).

این هشدار بسیار مهمی بود که قرآن به ما داد. ان شاء الله در جلسه آینده به هشدارهای باقیمانده خواهیم پرداخت و این بحث را به پایان می‌رسانیم.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.